

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε την 3η Φεβρουαρίου 2005

(Υπόθεση C-63/05)

(2005/C 82/42)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον κ. Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 3η Φεβρουαρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/3/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2002 σχετικά το όζον στον ατμοσφαιρικό αέρα (ΕΕ L 67 της 9.3.2002, σ. 14), και εν πάσει περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 9η Σεπτεμβρίου 2003.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε την 10η Φεβρουαρίου 2005

(Υπόθεση C-65/05)

(2005/C 82/43)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την κα Μαρία Πατακιά, Νομικό Σύμβουλο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 10η

Φεβρουαρίου ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι:

— η Ελληνική Δημοκρατία με την απαγόρευση, που εισάγεται από άρθρο 2, παράγραφος 1, το άρθρο 3, δεύτερο μέρος, το άρθρο 4 και το άρθρο 5 του νόμου 3037/2002 περί εγκατάστασης και λειτουργίας όλων των ηλεκτρικών, ηλεκτρονικών και ηλεκτρομηχανικών παιγνίων, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών παιγνίων ψυχαγωγίας και όλων των παιγνίων για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, σε κάθε δημόσιο ή ιδιωτικό χώρο εκτός των καζίνο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει σύμφωνα με τα άρθρα 28, 43 και 49 της Συνθήκης ΕΚ και με το άρθρο 8 της οδηγίας 98/34 ΕΚ

— να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η Επιτροπή έλαβε καταγγελίες σχετικά με την νομοθετική απαγόρευση εγκατάστασης και λειτουργίας όλων των ηλεκτρικών, ηλεκτρονικών και ηλεκτρομηχανικών παιγνίων, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών παιγνίων ψυχαγωγίας και όλων των παιγνίων για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, σε κάθε δημόσιο ή ιδιωτικό χώρο εκτός των καζίνο.

Υπό το φως της νομολογίας του Δικαστηρίου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ως άνω απαγόρευση συνιστά μέτρο περιοριστικό της ελεύθερης κυκλοφορίας εμπορευμάτων, της ελεύθερης εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Επίσης η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο σχετικός νόμος δεν της γνωστοποιήθηκε στη φάση του σχεδιασμού, κατά παράβαση του άρθρου 8, πρώτο εδάφιο της οδηγίας 98/34/ΕΚ (*) της 22ας Ιουνίου 1998 που προβλέπει μια διαδικασία ενημέρωσης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών και των κανόνων που αφορούν τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας.

Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι οι επικαλούμενοι λόγοι προστασίας της δημόσιας τάξεως και ειδικότερα η μέριμνα ώστε να μην μετατρέπονται οι μηχανές ψυχαγωγίας σε τυχερά παίγνια με συνέπεια τη δημιουργία κοινωνικού προβλήματος, δεν αποτελούν επαρκή αιτιολογία για τη θέσπιση των επίδικων απαγορευτικών μέτρων, εφόσον ο επικαλούμενος στόχος θα μπορούσε να επιτευχθεί με μέτρα πλέον κατάλληλα και αναλογικά, λιγότερο περιοριστικά των ως άνω ελευθεριών.

Επίσης, κατά την Επιτροπή, η επικαλούμενη από τις ελληνικές αρχές ανάγκη επείγουσας θέσπισης των μέτρων δε δικαιολογεί την παράλειψη κοινοποίησής τους στην Επιτροπή εφόσον η οδηγία 98/34 προβλέπει διαδικασία επείγοντος.